

หทัยทิพย์ มนัสพิทักษ์ชัย 2554: ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการป้องกันตนเองจาก
ยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (คหกรรมศาสตรศึกษา) สาขาคหกรรมศาสตรศึกษา
ภาควิชาอาชีวศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์อังคณา อ่อนบุญเอื้อ,
Ed.D. 126 หน้า

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี 2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการป้องกันตนเองจาก
ยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดปัตตานี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 450 คน ซึ่งได้มาจากประชากรโดย
การสุ่มแบบหลายขั้นตอน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้
โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ
ค่าไคสแควร์

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นเพศหญิงร้อยละ 50.2 และเป็น
เพศชาย ร้อยละ 49.8 มีอายุโดยเฉลี่ย 17.75 ปี มีแผนการเรียนสายศิลป์-ภาษา จำนวนสมาชิกใน
ครอบครัว 4-6 คน โดยได้รับเงินเฉลี่ย 150.25 บาท/วัน อาศัยอยู่กับบิดามารดา และอยู่กับ
ครอบครัวของตนเอง ทั้งนี้บิดามารดาอยู่ด้วยกัน บิดามารดาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับ
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า บิดามารดาประกอบอาชีพเกษตรกร มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท/เดือน
นักเรียนชอบอ่านหนังสือในยามว่าง และรับประทานอาหารร่วมกันกับสมาชิกในครอบครัว
นอกจากนี้นักเรียนใช้เวลาวันละ 4-7 ชั่วโมง อยู่กับครอบครัว

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลทั่วไป พบว่า เพศ นักเรียนพักอาศัยอยู่ รูปแบบที่อยู่
อาศัย สถานภาพสมรสของบิดามารดา กิจกรรมที่นักเรียนชอบทำในยามว่าง และจำนวนเวลาที่ใช้
อยู่กับครอบครัวมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมกรรมการป้องกันยาเสพติดของ
วัยรุ่น พบว่า ปัจจัยด้านสื่อ ด้านจิตวิทยา ด้านสังคม และด้านกายภาพมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติ
ตนเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากยาเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลายมือชื่อนิติสด

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก